

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.108/2017/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. április 06. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálati visszaélés büntette miatt **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. november 07. napján kihirdetett Kb.I.31/2016/7. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlott cselekményét folytatólagosan elkövetett előjárói hatalommal visszaélés vétségének (Btk. 450. § e./ pont) minősíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. november 07. napján kihirdetett Kb.I.31/2016/7. számú ítéletével **vádlott**at bűnösnek mondta ki szolgálati visszaélés büntetében (Btk. 441. § (1) bekezdés), ezért 200 napi tétel, napi tételenként 2.000 forint, összesen 400.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés, illetve az egy havi részlet meg nem fizetése esetén a pénzbüntetés, illetve hátralévő részének szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A vádlottat kötelezte 8.050 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn jogorvoslati nyilatkozatának bejelentésére, majd a törvényes határidőben a vádlott terhére, súlyosabb büntetés - rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetés - kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést. Utóbb csatolta fellebbezésének írásbeli indokolását, amelyben kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú katonai tanács nem értékelte súlyosító körülményként a katonai bűncselekmények jelentős elszaporodottságát, a megvalósított bűncselekmény tárgyi súlyát, és azt a körülményt, hogy a vádlott magatartásával több és időben hosszabban elhúzódó jogtalan hátrányt okozott alárendeltjének, amiről a beosztott állomány tagjai tudomást szereztek és ez a szolgálati rendet, illetve a vezetői rendfokozat tekintélyét negatívan érintette. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a vádlottal szemben rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetést is szabjon ki.

A vádlott és a védő az ítéletet tudomásul vették.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.954/2017/1. számú átiratában fenntartotta a katonai ügyész fellebbezését. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság perrendszerű eljárásában ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, az általa megállapított tényállás felülbírálatra alkalmas, az eljáró katonai tanács indokolási kötelezettségének eleget tett, okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és törvényesen minősítette katonai büntettét. Álláspontja szerint azonban anyagi jogszabályt sértően tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a szolgálati helye elsőszámú előjárójaként, a kirendeltség-vezetői beosztást ellátó vádlottal szemben nem alkalmazott katonai mellékbüntetésül rendfokozatban visszavetést. A katonai mellékbüntetés kiszabása szükséges a büntetési célok eléréséhez. Ezért indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, és a vádlottal szemben súlyosításul szabjon ki rendfokozatban visszavetés katonai mellékbüntetést is.

A védő utóbb csatolt beadványában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Kifejtett álláspontja szerint az ügyészi fellebbezés alaptalan, visszavezethetően a sértett korábbi felróható magatartására, és arra, hogy a rendfokozatban visszavetés olyan méltánytalan helyzetet idézne elő, ami aránytalan és következtelen lenne a vádlott személyi körülményeit illetően. Az időmúlásra és arra tekintettel, hogy védence példás vezető, a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés önmagában is megfelel a büntetési céloknak.

A másodfokú nyilvános ülésen a védő perbeszédében fenntartotta az írásbeli beadványában kifejtetteket, és kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását. Hivatkozott arra, hogy a vádlott kiváló minősítést kapott, a katonai mellékbüntetés alkalmazása méltatlan és aránytalan joghátrány lenne.

A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott védőjéhez.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az ügyészi fellebbezés folytán a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács megsértette a Be. 278. § (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor 11 hónappal az ügy érkezése után intézkedett annak kitűzésére. Megállapítható azonban, hogy ez az eljárási szabálysértés nem volt lényeges hatással az eljárás lefolytatására.

Az elsőfokú katonai tanács az egyéb eljárási szabályokat betartotta, a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a releváns bizonyítékokat mérlegelési jogkörébe vonta. Kihallgatta a vádlottat, aki bűnösségét ugyan a tárgyaláson nem ismerte el, de a tényeket nem vitatta. Az elsőfokú katonai tanács kihallgatta **tanú1-t, tanú2-t, tanú3-t, tanú4-t, tanú5-t és tanú6-t** tanúként, továbbá ismertette a releváns okirati bizonyítékokat, köztük a szemlejegyzőkönyvet és a hozzátartozó fényképmellékletet, a kézzel írt A/4-es lapot, a szolgálati kimutatás és szolgálati napló másolatait. Nem tévedett, amikor a tényállásban írtakat a vádlott ténybeli beismerő vallomására, és az azt alátámasztó, kiegészítő tanúvallomásokra, valamint az okirati bizonyítékokra alapította. Az elsőfokú katonai tanács ítéletének 3-6. oldaláig értékelte a bizonyítékokat, és mérlegeléssel terhelő tényállást állapított meg.

A fellebbviteli bíróság szerint az elsőfokú katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a logika szabályai szerint értékelte a bizonyítékokat, és indokolási kötelezettségének eleget tett.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

Az elsőfokú katonai tanács az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, de tévedett a cselekmény jogi minősítésekor.

A Btk. 441. § (1) bekezdésébe ütköző szolgálati visszaélés büntettét az követi el, aki azért, hogy jogtalan hátrányt okozzon, illetve jogtalan előnyt szerezzen, szolgálati hatalmával vagy helyzetével visszaél, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, büntett miatt 3 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Ehhez képest speciálisabb a Btk. 450. § e./ pontjába ütköző előjárói hatalommal visszaélés vétsége. E bűncselekményt az követi el, aki előjárói hatalmával visszaélve alárendeltjét a többiekhez képest előnyösebb vagy hátrányosabb bánásmódban részesíti. Megvalósítja a cselekményt az az előjáró, aki a feladatok meghatározásánál, a szolgálatba vezényléseknél és a kedvezmények adásánál indokolatlan, részrehajló megkülönböztetéseket tesz alárendeltjei között. E magatartása csak akkor minősül bűncselekménynek, ha az szándékos, abban olyan irányzat ismerhető fel, mely az egyik alárendeltnek a többihez képest előnyösebb vagy hátrányosabb helyzetbe juttatását célozza. Megvalósítja a bűncselekményt a kedvezmények indokolatlan megvonása vagy korlátozása, és az aránytalanul nagyobb megterheléssel járó szolgálatba vezénylés, mint jelen ügyben is. Ezért a bírói gyakorlatra és a specialitás elvére figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlott bűncselekményét a Btk. 450. § e./ pontjába ütköző folytatólagosan elkövetett előjárói hatalommal visszaélés vétségének minősítette, mivel a folytatólagosságnak a Btk. 6. § (2) bekezdésében írt feltételei is fennállnak.

A katonai ügyész súlyosítást célzó fellebbezése nem megalapozott.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács helyesen értékelte a bűnösségi körülményeket, és nem tévedett, amikor a Btk. 33. § (4) bekezdésének felhívásával pénzbüntetést szabott ki a vádlottal szemben. A napi tételek számát úgy állapította meg, hogy az igazodik a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyához és a bűnösségi körülményekhez, míg az egy napi tétel összege arányos a vádlott jövedelmi és vagyoni viszonyaival.

A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint a pénzbüntetés kiszabása szükséges és elégséges a speciális és generális prevenciós büntetési célok eléréséhez.

A fellebbviteli bíróság nem értett egyet a katonai mellékbüntetés alkalmazásával. E körben maradéktalanul egyetért viszont az elsőfokú ítélet 7. oldal 3. bekezdésében kifejtett jogi állásponttal, annak elvi rendszerével. Az ott írtakat a másodfokú bíróság nem kívánja kiegészíteni.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2018. április 06.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke

Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k.
előadó bíró

. Mészáros László hb. ezredes s.k.
bíró

A Győri Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2018. április 06.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke